

இல. யு.

தெ. யு.

ஷரண வி ஶா.

விஷ்ணு-விஶாரி நாரணவதூர: காமாஶல: கக்

—:—:—

கவிமு வாகாராஸூரூவ,
சம-வயுக்தெ

சூய: ஶ்ர சூக: வமி வாகாராஸூரூவரஶ
ஸூரூவூ சுபந: ஶவந தவஶகெவீ ஶீஶா நவ
வலதி ஶெவிகீ கது கலெ ராடொரெஸூயு
ஶிணெ- தபூவி ந ஶவபூபாந-ஶுபூதெ ரொ
பிஶ்ரொமெ விதிக்க: கலெபலிதிக்கிதி கடி
பூபு ஶ்ரவாஶ்வரவாஶயகீநா ஶூவஶவஶஶ
நிரஶவரஶ: யதெபாஶிநாஶ ஶவபுகொவூ
து ரெஸெ சுப்தெஶணா தபா உதி ஶவபூ
ஸூரூஶ: ஶஷா ஶஶா: ஶெராஶிஷூ ஶீவாக
கவ: ஶ்ரபஸூ வரஶகாரா: ஶ்ரலிஶி பதய
வவ- யகீநாஶகாஶ ஶ்ரபூவதிஷுஶலொக
ஶஶாஶலஶுதெ- தெஶி ஶஶா: விஶாரி ஶ்ர
நவபூதிக்க ஶ்ரணயாகூ: ஶவபூபூஶஶார
து- வெஶரண விஶாரெ ஶெ ஶவ தப:
கீ- ஶாக வரெஶ ஶ-ஶபூஶலொ ஶவஶ
க ஶதாதெப ஶெஶவகஶெஶகெது ஶூஶா
ஶ்ரவா: ஶரஶஶவர: ஶூஶவெ. தெ ஶி
கூணீஶூஶ ஶூவ: ஶாமக ஶவரொஶகூ காரி:
ஶஶஶிஶரஶு-ஶிஶயக: கஶீஶாரஶிஶயஶ மூ
நூஶரணஶவரவாரஶண: கால: ஶவபூரூ
விஶர ஶவ விதிபாஶெதெ- தெஶாஶி மூரொ
ரவரூ- ந ஶஶீய: ந வெஶரணதூரஶெராக
ஶூ- நவிஶாரிதூ: ஶ வர: யாஶீய: வயுக்த

இள

ப்ரம் ம வி த்தியா

சிதம்பரம்:—விஶ்ரணு மசிம- 19௮

கலியும் நர்காசங்கிரமங்கரம்

ஆரியர்கள்!

இங்கு காண்டு ஆசிராமக்களுள் கடைபிடிக்கப்படாத
பிப ஷன்னியாசத்தைச் சொல்லவேண்டியபடி பிசெரு
தம். இப்பொழுதிதா கவிபின் ஆடம்பரத்தை நீக்க
க்க ளுந் தம் பேசுவதற்கு அவரமும்பலில்லை. ஏத்தின
இரகும் சலிக்கிரதில்லை. ஆபீதும் சேகியானவன் தன
க்கு சேர்த்திருக்கும் பிணியை வெளிப்படச் சொல்
லாவிடில் அதை சிவத்திடுக்க வைத்தபின் எவ்வளவு
சினிதவசெய்வது அத்தன்மைபோல் கவி பீடமெய
ன்ற கொடிய சேய்கொண்டயாம் அதை வெளிவிடா
விடில் அதை நீக்குவதற்கு மஶான்கள் முயற்சி செ
ய்யார்கள். ஆகப்பற்றி அதைச்சிறிது பிரகரிப்பதுநட
முன்சேர்களுடையவும் தற்காலத்தவர்களுடையவும்
சன்னியாசத்தைப்பற்றித் தூயவாம். ஆரியத்தை
வலதரித்த யதிகளோவென்றால் மண்ணை பெண்
ணைசை பொருளாக இவைகளை பெறுதித்தவர்க
ளும் மற்ற ஆசிராமத்தார்வனங்கித் துதிக்கப் பெற்ற
வர்களுள் வேதாத் தித்தைக்கு உயிரினை போன்றவர்க
ளும் வெறுவாய் வேதவேதாங்க வேதாத் தங்களுக்
குப் பாஷ்யயிற்றியவர்களும் மற்றமனைசை கருகுவன்
கள் பொருத்தியவர்களும் வளங்கிவந்தார்கள். அம்
மஶான்களின் சிறப்பு உபயித்தியக்கள்தொறும் செஶவ
சை உறப்பிடுகின்றது. அவர்கள் பிசுனானந்தாலே
யே தனது பிரானயாத்திரை முடித்துக்கொண்டு அல்
லும் புகளும் வேதாத் திசாரணியாலே கர்வம் கழி
த்தார்கள். தர்வாலால், கருணியர், வாமதேவர,
ஶடபாதர், தத்தாத் தரீயர், காவகதர், கவெதிகேது,
புகண்டர் முதலிய பரமஶம்சர்களைப்பற்றி சர்வதீரவ்
களில் வெறுவாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்
கள் இம்மைப்பயனாகிய சிற்றின்பத்தைத் தருணத்திற்
குச் சமமாகவும் கினைக்காத மறுமைப்பயனாகிய யே
ரின்பத்தைக்கருதி ஆன்மசீசாரணிக்கிடையுறும் சேர்
ந்த கன்மைகளைத் தலைத்து சற்குருகின் திருவடிசை
ளேயித்துத் தனது வாழ்காட்கள் யாவையும் வழிந்து
வந்தார்கள். அவர்களுக்குக் குருவைத்தரி உபாஸி
க்கவேண்டியதும் வேதாத் தத்தைத் தவிர சேய்க்கக்

லூவாள் தீம். (கவலி லுயம் கீண்பு: வயிபதி
 காஸ்ய கங்கா மூலீகா லக்ஷாணு) தாவிருவி
 ராநாவுரக நேவாமி. தயா லூயஸாநஸநா
 லவதி படிதா லவதி க்ஷாந்நொஹ்லுமாரொ
 லநாநேலவெ லாநவஜ்ஜெந மூரெ விக்காநேம சி
 யாநொலம் க்ஷாயம் தீயதயி. மூரெநிகரா
 த வாலா கமிக்ககா கலயு மஹா: கலுஜமஹ:
 மொரெகலரோசு. விக்கா லூகீக்ஷொநுநகரா.
 க்ஷு தகவதா தகலயெ விநெயா: ராயக
 ரீநெய ராயுரிலைகலயா லெநெயு, லுநூல
 ஸ ரீகோநாயுரீ: லூரயு லவயுரிலுநிஷுநிஷு.
 வெஹா வுசு க மூரணு. ந மபயு லுரக
 லு: நாலி வய: வெய: மய ருஷுரெஸகரீவயொ
 லு ரீஷுரெவெ மூலா திபகா: ந லவயுராம
 லு வுதாபிஷு. மக்ஷாநி லக்ஷணிய: ந லி
 ரணு: மூரணு தயாநவலுஸுஸூர நஸயம்
 சுநாநுலவொஹ்லு. ந மூலிணாநவாலெஹ்லு
 யொவாலொ லவதி. வம் லஷுநலுமூரெ
 லி: த்ஷாநொரீலாயாவூர லகத டெவால
 பெ நகீகீரெ லுநிக ஸலக்ஷாமாரொவயதிஷு
 நெள, லவயுரெஹ்லு காமிக்ஷ, ந லீலொ
 வலுலவலொள ச லவயுர தயொ தீயுமெ
 லதகத. ல லுஷயயுரவாநெஸாநெஸுலவஹ
 வெஸக. லூயிடுகொலிநுஹிவிருவ, கம்மரீ
 யாதிக். திசு லிஷிநகரமார, மயா வெகத
 ந லூகிநுலீயச, சுநாவிடுககீகொகலு து
 லக்ஷ, லூயரீலுரூ தா. விக்காநேவாரெண க்ஷ
 துரொவநகசுலியா: நாலு லு லுஷிஷுலு
 யுலா லொஸிடுகநுலுநுஷிஷுலொலு: லவயு
 ஹி லு லுணி லவயுபகா. ந லவதி டொஹ்லு
 டெஹ்லு லு லுஷாபி படுபுண ம:கீக. நவ
 ம: விக்கா ரெஹ்லு க்ஷயுபகா. ந கடுக
 வாலுளச: ந டெ லுயமம் சுயபுர: ந
 பரீநார ராவெள. ந டாமம் கிவிது
 யுரச: ந டெஹ்லு ராவெள. ந லுபா
 டெஸெபதுயம், ந தீயபுரநகிபரவாநவெள
 யுலுலாமகதலுபெயு லூயாச: திஷுவண்

சுடியதும் பிணக்கையைத் தவிர யாநிக்க வேண்டியது
 கிடையாது. முன்னோர்களின் கடத்தைகளைக் கவனி
 புங்கள். அவர்கள் தானாகவே நிழிந்து வழியில்பிடிக்
 குக் கத்தைகளைத்துவைத்து அதைக்கொண்டே மாண
 ததைக்காப்பாற்றிக்கொள்வார்கள். வெறுவாய் போஜ
 னத்தையே தள்ளியிருப்பார்கள். ஒரு சமயம் பரிஜெ
 ர்த்தால் கிராமத்தில் அபிப்பதி உலகக்கச்சுநம்
 இவைகளைடக்கி ரேசத்தில் ஐனங்களைல்லோருக்கும்
 போஜனமானபிறகு பிணக்கெயெடுத்துக் கிடைக்கத்தைக்
 கொண்டு காலக்கழிப்பார்கள். கிராமத்திற்கொருநாள்
 வலீத்து ஒழிக்கும் தன் சொசுத்தென்ற வழிமறைந்து
 காளைக்குவிண்டு மென்று சொர்க்காமல் பக கறக்கும்
 கேரமளவு பிணக்கெயெ பெயிப்பார்த்துக் கிடைக்காவி
 டில் அங்கு கண்பெயா முகீதெனும் தாமசிக்காமல் மாநூ
 கரயிருத்தபிணக்கெயெ முக்கியபெயர் கொள்வார்கள். இவ்
 வாச்சிரமத்தைப்பற்றி உபநிடதங்களில் வேகுறப்பட்டு
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்சீயாசிகன் கெய்யைப்
 கிரிக்கலாகாது. வாலுனை வல்துக்களை முகூர்த்துபா
 ர்க்கக்கூடாது. பால் குடிக்கக்கூடாது. அருகமைக
 ளுடன் ம்ருஷ்டான்னம் புரிக்கக்கூடாது. எட்டுகிரா
 சங்களைப் புரித்தல்வேண்டும். பால், கெய் இவைக
 ளிற் செய்யப்பட்ட பணியாசங்களேத் தின்னல் கூடாது.
 கவுளம், தாதுக்கள் இவைகளைக் கையால் தொடீ
 கூடாது. சுட்டில், மெத்தை முதலியவைகளில்படுந்
 துறங்கக் கூடாது. கிரஹஸ்தர்கள் வலிக்குமிடத்து
 வலிப்பது நியாயமில்லை. மழைகாலங்களில் திராமத்
 திற்கு வெளியில் காங்கு மாதங்கள் தேவாலயத்திலா
 வது, ஆற்றல் கரையிலாவது, புற்றடியிலாவது, ஒரு
 வருமில்லாவிட்டதாவது வலிக்கவேண்டும். ஏக்கல
 மும் ஏசாந்தவாசுந்தையே கிராமமீவண்டும். புலன்
 கள் செல்லும்வழியே செலுத்தக்கூடாது. அவைகளை
 அடக்க ஏக்கலமும் முயலவேண்டும். பாம்மசரிபத்
 தை முக்கிய வீரதமாகக்கொண்டு வீசெஷாமயக்கூடப்
 பிலேயே வளிக்கவேண்டும். கிரகஸ்தர்கள் எவ்வளவு
 வேண்டிக்கொண்டாலும் கிருத்தத்தைக் கெடுக்கக்கூடிய
 ஆகாரத்தைப் புரித்தலாகாது. அவ் வாச்சிரமத்திற்கு
 உரிய ஆகாரங்களைத் தவிர்த்து மற்றவைகளை யாநி
 க்கக் கூடாது. ஒருவர் சொசுத்தெனும் கிரஹிக்கக்
 கூடாது. ஒருவரைபுரீ தாழ்மையாய்ப் பேசக்கூடாது.
 பரிமிருத்தகாலத்தில் எது தனக்குநாலும் கிடையா
 மோ அதைப் புரிக்கலாம். கிடைக்கத்தைக்கொண்டு
 காலக்கழிக்குமிட துளாக்குஅன்ன தொஷுமெகெய்

கூணிகாணவலயகும் ஹவசவெவா கதடிவா |
 சயம் பூரகமஸொக;ஹதடிவா; சிகாடுஷ்யூ; ஸு
 யாவடிஷ்யூகம்;நூணா வாரிதிகம் நூடுளதடி
 யும் மகம் தவ்யூயடிவ்யூ வாரவ்யூயாபடிவெர
 வாகவவ்யூபிகவியொ; | ரெஷம் வ்யூயி விபயம
 கா;வவவவிகம் வெவாஹிநீயிதெ ஜீவெ வாரி
 தரம் மவ;வதரெவெவ்யூகாக; பூரணிகா;
 வன தவ்யூகாபடிவிஷ்யூரணாச வெவரமயூடுஷ்யூ
 கி; வெஷ்யூலிஷ்யூ தகூவ யக வகாபெடிஷ்யூ
 வவாகெஷ்யூவ தகவாகாதா. லீகா வவவவ
 ணாடிஷ்யூவ வ்யூடுஷ்யூவதகம் வகூகூ வரவவரா
 பூரவயநகநகவாஹந வவாகூஷ்யூரடி வித்யூ
 யநவஸிவித வவபூஜலவிஸாஹவியூபிவிஷ்யூ
 ஷ்யூவ பூவகாதா. ந ககூவியி திஹிவிவி
 தகிவாவநாவவிதா ஹதிஷ்யூலிஷ்யூகெகி
 வாயியா வவயா; | மெ; | வவவவவவ; | கபி
 திஷ்யூடுஷ்யூலிஷ்யூ. ஹதிவலிதிக; | வகவகி
 வவாகநிஷ்யூலிஷ்யூ. ஹதிவலிதிக. வவாக
 வவாகிவவவவவவவவவவவவவவவவவவவவ
 வவவவ; சிபி க்யூவா க்யூகூவிஷ்யூடுஷ்யூ. பூர
 வவ வவவவ.கிவிஷ்யூடுஷ்யூ வாரிவவாயிதாசிகி
 ௧999டி.கி கடுவெ பூரணிகி வவவவ |

வாரிபிகாசமரிஷ்யூதி,
 திராடுஷ்யூலிஷ்யூ

விஷ்யூயக வ்யூவவா,
 வநாவய்யூகெகி

வ்யூதிவிஷ்யூயா;

கெக: கிஷ ஹவ்யூயிஷ்யூரூரி பூடுடுஷ்யூ
 கெகவம் வ்யூவவா வ்யூயூகூவவாரிணீவா கடுவ
 கிவிவாரிகெ வாரகபடிஷ்யூகி சிகாவ்யூ கெகெ
 கி விஷ்யூயகெ, யகவவவவா. வ்யூவவாவத விபி
 காயம் கித கித வ்யூதிவதகாதி, ககூஷ்யூ
 ணிவ கிதகூலீகவ்யூவவாரெஸாடுஷ்யூ தகூ
 ரா. பூகூபூரிகாவா. வவெஷ்யூவவகாதி வவவ்யூ
 ணி. கவகூகூயூயகூயூகூலீகா சிகா ந
 ௧999டி.கி கடுவெ பூரணிகி வவவவ |

கவனிக் வேண்டியது. அதாவது? 'மனிதற்கு ஈச
 னாடுகொடுக்கப்பட்ட நூறுவயதில் இரவில் பாதவிநயப்
 போகின்றது. பாதகி ஐம்பதிலும் பாத இளமைப்பரு
 வத்திலும்வயமுதிர்க்கதாவத்திலும்வினுகின்றது பா
 க்கிடுபுத்ததைத்திலும்விபாதிமேயாகம் பற்பலதுன்பம்
 சன்வயிதவளர்க்கப்பிறருக்குளழியுஞ் செய்வதமுதலி
 யவற்றால் வினுகின்றது இங்ஙனம் அலைபாற் சஞ்சல
 மான இப்பிறவியில் பிராணிகள் கூசுத்தையடைவதெ
 க்காலம்.' இவ்வசனத்தின் அந்தத்தை கங்கு விசா
 ரித்தால் வையாக்கியம் வந்துவிடும். தன் பூசைக்கி
 சைத்தமனையாவிடத்தும், அவனாக்குப் பிரியமனவஸ
 துக்களிடத்தும் தன்பின்களினின் மழலைச்சொற்களி
 லும் பாட்டின் தகப்பன் தேடிய சொத்துக்களிடை
 தும் மிக்க அன்புடன் பிரவர்த்தித்துக் கெட்டலையும்
 மூடர்க்கு அருமையான பத்தி தழைக்காதென்பது
 அறிஞர்கொண்ட கருத்து. ஓ! புண்ணிய புருஷர்
 களே! யாடுகொடுவனே இதை பெருத வல்லவதே.
 இவ்வளவு எழுதவாவது அவகாசம் கிடைத்ததைப்
 பற்றி மிகவும் களிப்புற்றேன். பகவான் செத்தாமரைக்
 கண்ணன் எள்ளிடம் கருணைகூர்க்கு ஆரம்பிவித்த
 இவ்விஷயத்தை இடைமூலிநிறிப் பூர்த்திசெய்வாரென
 அவரையே பன்முறை போற்றி வணங்குவாம்.

வரும்
 திருமலைசாஸ்திரி.

இந்துக்களின் வித்தியாதனம்
 தொடச்சி.

ஸ்மிருதிக்கு விரோதமென்பது.

ஷே ஜயங்காவர்கள் ஷே சட்டமானது இந்த ஸா
 வைவனுகித்தா? அதற்கு மாடுவலா? மென்மென்வாரெ
 ன்று பார்க்கின் இந்த ஸாவை அனுசரித்தே கொண்டு
 ததாயத் தெரிவின்றது. ஏனெனில் ஷே வித்தியாதனத்தை
 ப்பற்றிய வரன் முறைகையும் ஸ்மிருதிசெய்யும் பரவ்யம்
 ணையும் அப்போதப்பியது கடந்த வழக்குகளையும் தெடிய
 தெய்த அதன் சாரம்சங்களையும் காட்டியிருக்கின்றாரண
 மையாலென்க.

காத்தியாயன ஸ்மிருதியென்று தவீச மற்றையவையெ
 மத, நாகரீயம், பிரகஸ்பதி, ஜெனதம், வாகிஷ்டம், வியா
 சம், யாக்ரீய வகியம் முத்தளன ஸ்மிருதிக்கின் கருத்தை

